

Nr. 344. Folketingets Forhandlinger. 203. 1871.
 544. 1871. den 16de Februar. Om Retsforvaltningsloven af 1868. Om Retsforvaltningsloven af 1868. Om Retsforvaltningsloven af 1868.
 Raaben mod mig; kan ikke høre mig; da mit
 Navn staar ublandt ved forstel. Understifter,
 nemlig som udværende. Formand for Borger-
 repræsentationen i Ribe, men efter at have
 gjenneføjet dem som finder jeg dem ikke farlige,
 thi de havde indeholdt, kendte jeg forveien.
 Derimod kunde jeg have ønsket endnu et Ud-
 skyk, nemlig Afskrift af Ribe Brandtiteprotokol.
 Jeg har i Dphsningens sidste Vedkommende
 om Saadant ikke findes i Aktiver, men
 jeg ved, hvad den staar der, nemlig, at Kom-
 munen kun paa andens Betaling, at Holmens
 Gjennemskrivnings stetes umiddelbart efter Kanal-
 gravnningen vilde garantere for det dertil fore-
 slaaede Beløb. Jeg vilde ønske at Regjerin-
 gen eller Hr. Carlsen havde kunnet finde denne
 Afskrift, thi den viser endnu tydeligere hvor-
 ledes Kommunens vagerede sig, inden den gik
 ind paa denne, som jeg har tilladt mig at
 kalde, koeffendens eller Struende Sket. Den høit-
 ærede Minister vil i Bisinet ogsaa haade i sig
 mellem Livet med have læst, at Ribe Kommu-
 nalbestyrelse har modvilligheden gif ind derpaa,
 og at det ikke kunne undgaaes, uden at flyde
 den Haand fra sig, som Regjeringen kaffe
 den. Derfor blev man nødt til at give en
 saadan Erklæring, som blev forlangt, men hvor
 oplysning man ikke sagt, at man kan saa det
 for at bære et Statsanliggende, fordi det var
 noget som Kommunen ikke selv kunde udføre.
 Den høitærrede Minister siger, at man gif
 endnu videre, men den høitærrede Minister må
 da ikke have sagt Mærke til, hvorledes man
 gif videre. Først gif man videre til de 20,000
 Rd., som man efter Ordsprog vilde have
 tilskudt i det man sagde, at man ha-
 beder, at Handelsstanden vilde kunne til-
 flyde en hel Del mere og endog gaa til
 35,000 Rd., men ideltig og ideltig gjorde man
 Regjeringen bekendt med, at man under alle
 Omstændigheder kan saa det for at være et Stats-
 anliggende. Regjeringen tog ogsaa Sagen i
 sin Haand, forsaavidt Regjeringens Konsulent
 skulde have Opsigt med Arbejdets Udforelse,
 men det skete ikke; man ventede og ventede,

in 1871 den 16de Februar. Om Retsforvaltningsloven af 1868. Om Retsforvaltningsloven af 1868. Om Retsforvaltningsloven af 1868.
 544. 1871. den 16de Februar. Om Retsforvaltningsloven af 1868. Om Retsforvaltningsloven af 1868. Om Retsforvaltningsloven af 1868.
 men Sagen kom tilstede, som rigtig kunde tage
 fat paa Sagen, og tilbets derfor blev det ikke
 udført i rette Tid, ligesom det af den Grund
 kom til at løse betydeligt Mere. Regjeringen
 holdt imidlertid fast paa Bestemmelsen om de
 35,000 Rd. og mente, at Ribe Kommune
 maatte staa i Etikken for hele Risten. Det
 har for mig ingen Betydning, at Justitsraad
 Carlsen her siger, at man har saet Alt, hvad
 man kunde vente af dette Projekt. Dette
 burde denne gode Mand have sagt Ribe Kom-
 mune den Gang, thi hverken Ribe Kommune
 eller Færgekommision vilde vistnok da være
 gaade ind derpaa, hvis han havde sagt, at
 man ikke kunde vente Mere end at faae en
 Gjennemskrivning i en lige Linie og en Ret-
 tificering af det krumme Kælb, og at det,
 naar man kom ud i Dybet, ikke vilde være
 længe, inden det hele blev opfyldt med Sand,
 saa at Udlobet vilde blive lige saa grundt
 som før, og at der ingen større Skibe kunde
 komme ind. Der som Justitsraad Carl-
 sen havde sagt, at dette som han nu siger, den
 Gang, saa er det ganske vist, at Ribe Kom-
 mune aldrig var gaaet ind derpaa. Jeg
 indbrer mig rigtig nok over, at han udtaler det
 nu, og at han ikke sagde det den Gang. Den
 Mand, som den Gang havde Doret i sin
 Haand, som vi bettede os til og stolede paa
 gjennem Regjeringen vilde skaffe os, hvad vi
 behøvede til at udføre Arbeidet, han kunde vi
 allermindest tro den, at han virkelig ikke ven-
 tede nogen Forbedring. Hvis de Folk, som vi
 stallede vor Tid til, havde sagt i forveien, at vi
 vilde flyde den ikke vilde faae nogen Forbed-
 ring, saa vilde vi naturligvis ikke være gaade
 ind paa saadant foretagende. Det er ligesom
 en Mand, der havde Doret i sin Haand og
 havde ført os ud paa det blide Hav, saa vilde
 stryge Sæler og gaa bort med Doret og An-
 seeret. Han siger dernæst, at Arbeidet ikke har
 været resultatløst. At det ogsaa har været
 meget til Fordel, er ganske vist, men dog i en
 forst, som han siger, naar Arbeidet var blevet
 fuldført.